

VERORDENING (EU) Nr. 1177/2011 VAN DE RAAD**van 8 november 2011****tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1467/97 over de bespoediging en verduidelijking van de tenuitvoerlegging van de procedure bij buitensporige tekorten**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 126, lid 14, tweede alinea,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van een wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank ⁽²⁾,

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De coördinatie van het economisch beleid van de lidstaten binnen de Unie, zoals voorgeschreven door het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), dient de naleving van de volgende grondbeginselen te omvatten: stabiele prijzen, gezonde overheidsfinanciën en monetaire condities, alsook een houdbare betalingsbalans.

(2) Het stabiliteits- en groeipact (SGP) bestond aanvankelijk uit Verordening (EG) nr. 1466/97 van de Raad van 7 juli 1997 over versterking van het toezicht op begrotings-situaties en het toezicht op en de coördinatie van het economische beleid ⁽³⁾, Verordening (EG) nr. 1467/97 van de Raad van 7 juli 1997 over de bespoediging en verduidelijking van de tenuitvoerlegging van de procedure bij buitensporige tekorten ⁽⁴⁾ en de resolutie van de Europese Raad van 17 juni 1997 betreffende het stabiliteits- en groeipact ⁽⁵⁾. De Verordeningen (EG) nr. 1466/97 en (EG) nr. 1467/97 zijn gewijzigd bij respectievelijk Verordening (EG) nr. 1055/2005 ⁽⁶⁾ en Verordening (EG) nr. 1056/2005 ⁽⁷⁾. Daarnaast is het verslag van

de Raad van 20 maart 2005 met als titel „De uitvoering van het stabiliteits- en groeipact verbeteren” ⁽⁸⁾ goedgekeurd.

(3) Het SGP is gebaseerd op de doelstelling van gezonde en houdbare overheidsfinanciën als middel ter versterking van de voorwaarden voor prijsstabiliteit en voor een sterke duurzame groei die berust op financiële stabiliteit, waardoor de verwezenlijking van de doelstellingen van de Unie voor duurzame groei en werkgelegenheid wordt ondersteund.

(4) De ervaring die in de eerste tien jaar van de economische en monetaire unie is opgedaan en de fouten die zijn gemaakt, laten zien dat er in de Unie behoefte is aan een beter economisch bestuur dat gefundeerd is op een sterkere nationale toe-eigening van gezamenlijk overeengekomen regels en beleid en een robuuster kader op uniaal niveau voor het toezicht op het nationale economische beleid.

(5) Het gemeenschappelijk kader voor economisch bestuur dient te worden versterkt, met inbegrip van verbeterd begrotingstoezicht, conform de hoge mate van onderlinge integratie tussen de economieën van de lidstaten binnen de Unie, en met name in het eurogebied.

(6) Het verbeterde kader voor economisch bestuur moet berusten op verschillende met elkaar verband houdende en coherente gebieden van beleid voor duurzame groei en werkgelegenheid, die onderling coherent moeten zijn, in het bijzonder een strategie van de Unie voor groei en banen, met bijzondere aandacht voor het ontwikkelen en versterken van de interne markt, het bevorderen van internationale handelsbetrekkingen en concurrentievermogen, een Europees semester voor meer coördinatie van het economisch en begrotingsbeleid, een effectief kader voor de preventie en correctie van buitensporige overheidstekorten (het SGP), een robuust kader voor de preventie en correctie van macro-economische onevenwichtigheden, minimumeisen voor nationale begrotingskaders, een strengere regulering van en controle op de financiële markten, inclusief macroprudentieel toezicht door het Europees Comité voor systeemrisico's.

(7) De totstandbrenging en instandhouding van een dynamische interne markt moet als onderdeel van een deugdelijk en vlot werkende economische en monetaire unie worden gezien.

⁽¹⁾ Advies van het Europees Parlement van 28 september 2011 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ PB C 150 van 20.5.2011, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 209 van 2.8.1997, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 209 van 2.8.1997, blz. 6.

⁽⁵⁾ PB C 236 van 2.8.1997, blz. 1.

⁽⁶⁾ Verordening (EG) nr. 1055/2005 van de Raad van 27 juni 2005 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1466/97 van de Raad over versterking van het toezicht op begrotingssituaties en het toezicht op en de coördinatie van het economische beleid (PB L 174 van 7.7.2005, blz. 1).

⁽⁷⁾ Verordening (EG) nr. 1056/2005 van de Raad van 27 juni 2005 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1467/97 over de bespoediging en verduidelijking van de tenuitvoerlegging van de procedure bij buitensporige tekorten (PB L 174 van 7.7.2005, blz. 5).

⁽⁸⁾ Zie document 7423/5/05 op <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=nl>.

- (8) Het SGP en het complete kader voor economisch bestuur vormen een aanvulling op en ondersteunen de strategie van de Unie voor groei en banen. De onderlinge verbanden tussen de verschillende onderdelen mogen geen vrijstellingen van de bepalingen van het SGP behelzen.
- (9) Versterking van het economische bestuur moet onder andere betekenen dat het Europees Parlement en de nationale parlementen nauwer en in een vroeger stadium bij de zaak worden betrokken. Erkennend dat de tegenhangers van het Europees Parlement in het kader van deze dialoog de desbetreffende instellingen van de Unie en hun vertegenwoordigers zijn, kan de bevoegde commissie van het Europees Parlement een lidstaat tot wie de Raad overeenkomstig artikel 126, lid 6, VWEU een besluit heeft gericht, een aanbeveling overeenkomstig artikel 126, lid 9, VWEU, of een besluit overeenkomstig artikel 126, lid 11, de gelegenheid bieden deel te nemen aan een gedachtewisseling. Deelname van de lidstaat aan deze gedachtewisseling geschiedt op vrijwillige basis.
- (10) De Commissie moet in de versterkte toezichtprocedure een krachtiger rol spelen met betrekking tot beoordelingen van afzonderlijke lidstaten, monitoring, bezoeken ter plaatse, aanbevelingen en waarschuwingen.
- (11) Bij het toepassen van deze verordening moeten de Raad en de Commissie op passende wijze rekening houden met alle relevante factoren en met de economische en budgettaire situatie van de betrokken lidstaten.
- (12) De regels voor de begrotingsdiscipline dienen te worden aangescherpt, met name door een prominentere rol in te ruimen voor het peil en de evolutie van de schuld en de algehele houdbaarheid. Ook de mechanismen die de naleving en de handhaving van die regels moeten garanderen, dienen te worden versterkt.
- (13) De toepassing van de bestaande procedure bij buitensporige tekorten op basis van zowel het tekortcriterium als het schuld criterium vereist een cijfermatige benchmark die rekening houdt met de conjunctuurencyclus om te beoordelen of de verhouding tussen de overheidsschuld en het bruto binnenlands product (bbp) in voldoende mate afneemt en de referentiewaarde in een bevredigend tempo benadert.
- Er moet een overgangperiode komen om lidstaten die op de datum van vaststelling van deze verordening het voorwerp vormen van een procedure bij buitensporige tekorten, in de gelegenheid te stellen hun beleid aan te passen aan de cijfermatige benchmark voor schuldvermindering. Dit moet eveneens gelden voor lidstaten die het voorwerp vormen van een aanpassingsprogramma van de Europese Unie of het Internationaal Monetair Fonds.
- (14) Niet-naleving van de cijfermatige benchmark voor de schuldvermindering mag niet volstaan om vast te stellen dat er een buitensporig tekort bestaat; het volledige scala van relevante factoren die de Commissie in haar verslag krachtens artikel 126, lid 3, VWEU heeft behandeld, moet in aanmerking worden genomen. Meer bepaald kan de beoordeling van de invloed van de conjunctuur en de samenstelling van de „omvang-stroomaanpassing” (stock-flow adjustment) op het schuldverloop volstaan om de vaststelling van het bestaan van een buitensporig tekort op basis van het schuld criterium te vermijden.
- (15) Indien de verhouding tussen de overheidsschuld en het bbp de referentiewaarde niet overschrijdt, dient bij de vaststelling van het bestaan van een buitensporig tekort op grond van het tekort criterium en in de daaraan voorafgaande stappen het volledige scala van relevante factoren in aanmerking te worden genomen die in het verslag van de Commissie krachtens artikel 126, lid 3, VWEU worden behandeld.
- (16) Bij het in aanmerking nemen van hervormingen van de pensioenstelsels als een van de relevante factoren is het doorslaggevend criterium de vraag of deze hervormingen de langetermijnhoudbaarheid van het algehele pensioenstelsel ten goede komen zonder de risico's voor de begrotingssituatie op middellange termijn te vergroten.
- (17) In het verslag van de Commissie krachtens artikel 126, lid 3, VWEU dient de kwaliteit van het nationale begrotingskader op passende wijze in aanmerking te worden genomen, aangezien dit kader cruciaal is als fundering van de begrotingsconsolidatie en van houdbare overheidsfinanciën. Daarbij dient rekening te worden gehouden met de minimumvoorschriften van Richtlijn 2011/85/EU van de Raad van 8 november 2011 tot vaststelling van voorschriften voor de begrotingskaders van de lidstaten⁽¹⁾, alsook met andere overeengekomen wenselijke voorschriften inzake de begrotingsdiscipline.
- (18) Het is nodig dat in de aanbevelingen en aanmaningen van de Raad om buitensporigtekortsituaties te corrigeren, jaarlijkse begrotingsdoelstellingen worden vermeld die stroken met de vereiste verbetering van de conjunctuurgezuiverde begroting, ongerekend eenmalige en tijdelijke maatregelen, en op grond waarvan kan worden nagegaan of aan die aanbevelingen en aanmaningen gevolg wordt gegeven. De benchmark „jaarlijkse verbetering van ten minste 0,5 % van het bbp” moet in dat verband worden opgevat als een jaarlijks gemiddelde.
- (19) Of er effectief gevolg is gegeven aan aanbevelingen en aanmaningen kan beter worden beoordeeld indien wordt uitgegaan van de mate waarin de doelstellingen voor de overheidsuitgaven worden nageleefd in combinatie met de mate waarin de geplande specifieke maatregelen aan de ontvangstenzijde worden uitgevoerd.
- (20) Om te beoordelen of de termijn voor het corrigeren van het buitensporige tekort kan worden verlengd, dient speciale aandacht te worden besteed aan ernstige economische neergang in het eurogebied of de Unie als geheel, op voorwaarde dat de houdbaarheid van de begroting op middellange termijn daardoor niet in gevaar komt.

(1) Zie bladzijde 41 van dit Publicatieblad.

- (21) De financiële sancties waarin artikel 126, lid 11, VWEU voorziet, moeten in sterkere mate worden toegepast, zodat deze er werkelijk toe aanzetten gevolg te geven aan de aanmaningen krachtens artikel 126, lid 9, VWEU.
- (22) Om te waarborgen dat het kader voor begrotingstoezicht van de Unie door de lidstaten die de euro als munt hebben, in acht wordt genomen, dienen er op grond van artikel 136, VWEU op regels gebaseerde sancties te worden bepaald die billijke, tijdige en doeltreffende mechanismen voor de naleving van het SGP garanderen.
- (23) De boeten als bedoeld in deze richtlijn, vormen andere ontvangsten als bedoeld in artikel 311, VWEU, en moeten worden toegewezen aan stabiliteitsmechanismen voor de verlening van financiële steun die door de lidstaten die de euro als munt hebben, worden ingesteld teneinde de stabiliteit van het eurogebied in zijn geheel te waarborgen.
- (24) De verwijzingen in Verordening (EG) nr. 1467/97 moeten worden aangepast aan de nieuwe artikelnummering van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en met de vervanging van Verordening (EG) nr. 3605/93 van de Raad ⁽¹⁾ door Verordening (EG) nr. 479/2009 van de Raad van 25 mei 2009 betreffende de toepassing van het aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten ⁽²⁾.
- (25) Verordening (EG) nr. 1467/97 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1467/97 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Artikel 1 wordt vervangen door:

„Artikel 1

1. Deze verordening stelt de bepalingen vast voor het bespoedigen en verduidelijken van de procedure bij buitensporige tekorten. Het doel van de procedure bij buitensporige tekorten is buitensporige overheidstekorten te ontmoedigen en, indien dergelijke tekorten optreden, deze spoedig te doen corrigeren, waarbij de inachtneming van de begrotingsdiscipline wordt beoordeeld op basis van de criteria voor het overheidstekort en de overheidsschuld.

2. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder „deelnemende lidstaten” verstaan de lidstaten die de euro als munt hebben.”.

- 2) Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

- a) in lid 1 wordt de eerste alinea vervangen door:

„1. Wanneer een overheidstekort de referentiewaarde overschrijdt, wordt die overschrijding overeenkomstig artikel 126, lid 2, onder a), tweede streepje, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) geacht van uitzonderlijke aard te zijn, indien deze wordt veroorzaakt door een ongewone gebeurtenis die buiten de macht van de betrokken lidstaat valt en een aanzienlijk effect heeft op de financiële positie van de overheid, of indien zij wordt veroorzaakt door een ernstige economische neergang.”;

- b) het volgende lid wordt ingevoegd:

„1 bis. Wanneer de verhouding tussen de overheidsschuld en het bruto binnenlands product (bbp) de referentiewaarde overschrijdt, wordt deze verhouding overeenkomstig artikel 126, lid 2, onder b), VWEU geacht in voldoende mate af te nemen en de referentiewaarde in een bevredigend tempo te benaderen indien het verschil ten opzichte van de referentiewaarde in de loop van de voorafgaande drie jaren met gemiddeld een twintigste per jaar als benchmark is verminderd, berekend op basis van de evolutie in de loop van de laatste drie jaren waarvoor de gegevens beschikbaar zijn.

Het schuld criterium wordt ook geacht te zijn vervuld indien de budgettaire prognoses van de Commissie erop wijzen dat de vereiste vermindering van het verschil ten opzichte van de referentiewaarde zich zal voordoen tijdens de periode van drie jaar waartoe de twee jaren behoren die volgen op het laatste jaar waarvoor de gegevens beschikbaar zijn. Voor een lidstaat waartegen op 8 november 2011 een buitensporigtekortprocedure loopt en gedurende een periode van drie jaar vanaf de correctie van het buitensporige tekort, wordt het schuld criterium geacht te zijn vervuld wanneer de betrokken lidstaat, naar het oordeel van de Raad in zijn advies betreffende het stabiliteits- of het convergentieprogramma van die lidstaat, voldoende vooruitgang in de richting van naleving maakt.

Bij de toepassing van de benchmark voor de schuldquoteaanpassing wordt rekening gehouden met de impact van de conjunctuur op het tempo van de schuldvermindering.”;

- c) de leden 3 tot en met 7 worden vervangen door:

„3. Bij de opstelling van een verslag krachtens artikel 126, lid 3, VWEU houdt de Commissie rekening met alle andere relevante factoren zoals vermeld in dat artikel, voor zover zij de beoordeling of de betrokken

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 3605/93 van de Raad van 22 november 1993 betreffende de toepassing van het aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten (PB L 332 van 31.12.1993, blz. 7).

⁽²⁾ PB L 145 van 10.6.2009, blz. 1.

lidstaat de tekort- en schuldcriteria naleeft, aanzienlijk beïnvloeden. Het verslag weerspiegelt in voorkomend geval:

- a) de middellangetermijntontwikkelingen in de economische situatie, met name de potentiële groei, inclusief de verschillende bijdragen van arbeid, kapitaalaccumulatie en totale factorproductiviteit, conjunctuurontwikkelingen en de nettobesparingen van de privésector;
- b) de middellangetermijntontwikkelingen in de begrotingssituatie, met name het aanpassingstraject ter verwezenlijking van de middellangetermijndoelstelling voor de begroting, het niveau van het primaire saldo en de evolutie van de primaire uitgaven, zowel lopende uitgaven als kapitaaluitgaven, de uitvoering van beleidsmaatregelen in het kader van de preventie en correctie van buitensporige macro-economische onevenwichtigheden, de uitvoering van beleidsmaatregelen in het kader van de gemeenschappelijke groeistrategie van de Unie en de algemene kwaliteit van de overheidsfinanciën, in het bijzonder de doeltreffendheid van de nationale begrotingskaders;
- c) het verloop, de dynamiek en de houdbaarheid van de schulddispositie van de overheid op middellange termijn, in het bijzonder risicofactoren, zoals onder meer de looptijdstructuur en valutasamenstelling van de schuld, de „omvang-stroomaanpassing” (stock-flow adjustment) en de samenstelling daarvan, de opgebouwde reserves en andere financiële activa; garanties, met name die welke met de financiële sector verband houden; en eventuele impliciete verplichtingen die met de vergrijzing en de particuliere schuld verband houden, voor zover deze een voorwaardelijke impliciete verplichting voor de overheid vormen.

De Commissie houdt terdege en uitdrukkelijk rekening met alle andere factoren die naar het oordeel van de betrokken lidstaat relevant zijn om de naleving van de tekort- en schuldcriteria uitvoerig te kunnen beoordelen, welke factoren die lidstaat aan de Raad en de Commissie kenbaar heeft gemaakt. In dat verband moet bijzondere aandacht uitgaan naar financiële bijdragen ter bevordering van de internationale solidariteit en ter verwezenlijking van de beleidsdoelen van de Unie, de schuld in de vorm van bilaterale en multilaterale steun tussen lidstaten in het kader van het waarborgen van de financiële stabiliteit, de schuld in verband met financiële stabilisatieoperaties tijdens grote financiële crises.

4. De Raad en de Commissie verrichten een evenwichtige algehele beoordeling van alle relevante factoren, en met name van de mate waarin die factoren, als verzwarende of verzachtende omstandigheden, van invloed zijn op de beoordeling of het tekortcriterium en/of het schuld criterium in acht worden genomen. Indien de verhouding tussen de overheidsschuld en het bbp de referentiewaarde overschrijdt, wordt bij de nalevingsbeoordeling op basis van het tekortcriterium in de in artikel 126, leden 4, 5, en 6, VWEU bedoelde

stappen die leiden naar het besluit over het bestaan van een buitensporig tekort, alleen rekening met deze factoren gehouden indien volledig is voldaan aan de tweeledige voorwaarde van het overkoepelende principe, namelijk dat het overheidstekort dicht bij de referentiewaarde blijft en de overschrijding van de referentiewaarde slechts van tijdelijke aard is.

Bij de nalevingsbeoordeling op basis van het schuld criterium wordt in de stappen die leiden tot het besluit over het bestaan van een buitensporig tekort echter wel rekening gehouden met deze factoren.

5. Bij het beoordelen van de naleving van het tekort- en het schuld criterium en bij alle daaropvolgende stappen van de buitensporigtekortprocedure houden de Raad en de Commissie naar behoren rekening met de toepassing van pensioenhervormingen waarbij een meerpijlersysteem wordt ingevoerd dat een verplichte pijler met volledige kapitaaldekking en de nettokosten van de openbaar beheerde pijler omvat. Er wordt in het bijzonder aandacht geschonken aan de kenmerken van het algehele pensioenstelsel zoals dat er na de hervorming uitziet, en met name aan de vraag of het bevorderlijk is voor de houdbaarheid op lange termijn zonder de risico's voor de begrotingssituatie op middellange termijn te vergroten.

6. Indien de Raad, op grond van artikel 126, lid 6, VWEU, besluit dat in een lidstaat een buitensporig tekort bestaat, houden de Raad en de Commissie in de daaropvolgende fasen van de procedure van artikel 126, VWEU rekening met de in lid 3 van dit artikel bedoelde relevante factoren waar deze van invloed zijn op de situatie van de betrokken lidstaat, inclusief die welke vermeld zijn in artikel 3, lid 5, en in artikel 5, lid 2, van deze verordening, met name bij de vaststelling van een termijn voor het corrigeren van het buitensporige tekort en de eventuele verlenging daarvan. Die relevante factoren worden evenwel niet in aanmerking genomen in het door de Raad krachtens artikel 126, lid 12, VWEU, te nemen besluit tot intrekking van sommige of alle van de in artikel 126, leden 6 tot en met 9, en lid 11, VWEU, bedoelde besluiten.

7. In het geval van lidstaten waarvan het tekort de referentiewaarde overschrijdt als gevolg van de toepassing van een pensioenhervorming waarbij een meerpijlersysteem is ingevoerd dat een verplichte pijler met volledige kapitaaldekking omvat, nemen de Raad en de Commissie bij hun beoordeling van ontwikkelingen in de tekortcijfers in de buitensporigtekortprocedure ook de kosten van de hervorming in aanmerking, zolang het tekort niet aanzienlijk boven een niveau komt dat als dicht bij de referentiewaarde kan worden beschouwd, en de schuldquote de referentiewaarde niet overschrijdt, op voorwaarde dat de algehele houdbaarheid van de begroting gehandhaafd blijft. De nettokosten worden ook in aanmerking genomen in het door de Raad krachtens artikel 126, lid 12, VWEU, te nemen besluit tot intrekking van sommige of alle van de in artikel 126, leden 6 tot en met 9, en lid 11 VWEU, bedoelde besluiten, indien het tekort in aanzienlijke mate en voortdurend is afgenomen en een niveau heeft bereikt dat de referentiewaarde benadert.”

3) De volgende afdeling wordt ingevoegd:

„AFDELING 1 bis

ECONOMISCHE DIALOOG

Artikel 2 bis

1. Om de dialoog tussen de instellingen van de Unie, in het bijzonder het Europees Parlement, de Raad en de Commissie te bevorderen en meer transparantie en verantwoordelijkheid te bewerkstelligen, kan de bevoegde commissie van het Europees Parlement de voorzitter van de Raad, de Commissie en, in voorkomend geval, de voorzitter van de Europese Raad of de voorzitter van de eurogroep in de commissie uitnodigen om van gedachten te wisselen over besluiten van de Raad overeenkomstig artikel 126, lid 6, VWEU, aanbevelingen van de Raad overeenkomstig artikel 126, lid 7, VWEU, aanmaningen krachtens artikel 126, lid 9, VWEU en besluiten uit hoofde van artikel 126, lid 11, VWEU.

De Raad wordt geacht de aanbevelingen en voorstellen van de Commissie te volgen, of zijn standpunt in het openbaar toe te lichten.

De bevoegde commissie van het Europees Parlement kan de lidstaat waarop deze besluiten, aanbevelingen of aanmaningen betrekking hebben, de gelegenheid bieden om deel te nemen aan een gedachtewisseling.

2. De Raad en de Commissie informeren het Europees Parlement geregeld over de toepassing van deze verordening.”.

4) Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt vervangen door:

„2. Indien de Commissie, ten volle rekening houdend met het in lid 1 bedoelde advies, van mening is dat er een buitensporig tekort bestaat, richt zij een advies en een voorstel voor een besluit tot de Raad overeenkomstig artikel 126, leden 5 en 6, VWEU en brengt zij het Europees Parlement hiervan op de hoogte.”;

b) in lid 3 wordt de verwijzing naar „artikel 4, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 3605/93” vervangen door een verwijzing naar „artikel 3, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 479/2009”;

c) de leden 4 en 5 worden vervangen door:

„4. In de aanbeveling van de Raad overeenkomstig artikel 126, lid 7, VWEU wordt een termijn van ten hoogste zes maanden bepaald waarbinnen de betrokken lidstaat effectief gevolg aan die aanbeveling moet geven. Indien de ernst van de situatie dit rechtvaardigt, kan de termijn voor effectief gevolg geven, worden verkort tot drie maanden. In de aanbeveling van de Raad wordt

tevens een termijn bepaald voor het corrigeren van het buitensporige tekort, dat, behoudens bijzondere omstandigheden, binnen het jaar nadat het is geconstateerd, verholpen moet zijn. In zijn aanbeveling verzoekt de Raad de lidstaat dat hij jaarlijkse begrotingsdoelstellingen realiseert die op grond van de prognoses die aan de aanbeveling ten grondslag liggen, stroken met een benchmark die overeenstemt met een minimale jaarlijkse verbetering van ten minste 0,5 % van het bbp in zijn conjunctuurgezuiverde begrotingssaldo, ongerekend eenmalige en tijdelijke maatregelen, teneinde het buitensporige tekort binnen de in de aanbeveling vastgestelde termijn te corrigeren.

4 bis. De betrokken lidstaat brengt binnen de in lid 4 bedoelde termijn verslag uit aan de Raad en de Commissie over het aan de aanbeveling van de Raad krachtens artikel 126, lid 7, van het Verdrag gegeven gevolg. Het verslag bevat de doelstellingen voor de overheidsuitgaven en -ontvangsten en voor de discretionaire maatregelen aan zowel de uitgavenzijde als de ontvangstenzijde die stroken met de aanbeveling van de Raad, alsook informatie over de genomen maatregelen en over de aard van de voorgenomen maatregelen om de doelstellingen te bereiken. De lidstaat maakt het verslag openbaar.

5. Indien effectief gevolg is gegeven aan een aanbeveling krachtens artikel 126, lid 7, VWEU, en indien zich na de vaststelling van de aanbeveling onverwachte ongunstige economische gebeurtenissen met een ernstige negatieve weerslag op de openbare financiën voordoen, kan de Raad, op grond van een aanbeveling van de Commissie, een herziene aanbeveling krachtens artikel 126, lid 7, VWEU vaststellen. Bij de herziene aanbeveling, waarin rekening wordt gehouden met de in artikel 2, lid 3, van deze verordening genoemde relevante factoren, kan met name de termijn die is bepaald voor het corrigeren van het buitensporige tekort worden verlengd, in de regel met één jaar. De Raad beoordeelt op basis van de in zijn aanbeveling vervatte economische prognoses of er sprake is van onverwachte ongunstige economische gebeurtenissen met een ernstige negatieve weerslag op de openbare financiën. In geval van een ernstige economische neergang in het eurogebied of de Unie als geheel kan de Raad ook besluiten om op basis van een aanbeveling van de Commissie een herziene aanbeveling krachtens artikel 126, lid 7, VWEU vast te stellen, op voorwaarde dat de houdbaarheid van de begroting op middellange termijn daardoor niet in gevaar komt.”.

5) In artikel 4 worden de leden 1 en 2 vervangen door:

„1. Een besluit van de Raad overeenkomstig artikel 126, lid 8, VWEU om zijn aanbeveling openbaar te maken, wanneer wordt vastgesteld dat daaraan geen effectief gevolg is gegeven, wordt genomen onmiddellijk na het verstrijken van de overeenkomstig artikel 3, lid 4, van deze verordening gestelde termijn.

2. Bij de beoordeling of aan zijn aanbevelingen overeenkomstig artikel 126, lid 7, VWEU, effectief gevolg is gegeven, baseert de Raad zich bij zijn besluit op het verslag dat de betrokken lidstaat overeenkomstig artikel 3, lid 4 bis, van deze verordening heeft ingediend en op de uitvoering daarvan, alsook op eventuele andere publiekelijk aangekondigde besluiten van de regering van de betrokken lidstaat.

Indien de Raad overeenkomstig artikel 126, lid 8, VWEU vaststelt dat de betrokken lidstaat geen effectief gevolg aan zijn aanbevelingen heeft gegeven, brengt hij daaromtrent verslag uit aan de Europese Raad.”

6) In artikel 5 worden de leden 1 en 2 vervangen door:

„1. Een besluit van de Raad overeenkomstig artikel 126, lid 9, VWEU om de betrokken deelnemende lidstaat aan te manen maatregelen te treffen om het tekort te verminderen, wordt genomen binnen twee maanden nadat de Raad overeenkomstig artikel 126, lid 8, VWEU heeft vastgesteld dat geen effectief gevolg aan zijn aanbevelingen is gegeven. In de aanmaning verlangt de Raad dat de lidstaat jaarlijkse begrotingsdoelstellingen realiseert die op grond van de aanmaning ten grondslag liggende prognoses stroken met een benchmark die overeenstemt met een minimale jaarlijkse verbetering van ten minste 0,5 % van het bbp in zijn conjunctuurgezuiverde begrotingssaldo, ongerekend eenmalige en tijdelijke maatregelen, teneinde het buitensporige tekort binnen de in de aanmaning vastgestelde termijn te corrigeren. De Raad wijst ook maatregelen aan die bevorderlijk zijn voor het bereiken van deze doelstellingen.

1 bis. Na een aanmaning van de Raad krachtens artikel 126, lid 9, VWEU brengt de betrokken lidstaat verslag uit aan de Raad en de Commissie over het gevolg dat aan de aanmaning van de Raad is gegeven. Het verslag bevat de doelstellingen voor de overheidsuitgaven en -ontvangsten en voor de discretionaire maatregelen aan zowel de uitgaven- als de ontvangstenzijde, alsook informatie over de in reactie op de specifieke aanbevelingen van de Raad genomen maatregelen teneinde de Raad in staat te stellen, indien nodig, het besluit overeenkomstig artikel 6, lid 2, van deze verordening te nemen. De lidstaat maakt het verslag openbaar.

2. Indien effectief gevolg is gegeven aan een aanmaning krachtens artikel 126, lid 9, VWEU en indien er zich na de vaststelling van die aanmaning onverwachte ongunstige economische gebeurtenissen met een ernstige negatieve weerslag op de openbare financiën voordoen, kan de Raad, op basis van een aanbeveling van de Commissie, een herziene aanmaning krachtens artikel 126, lid 9, VWEU vaststellen. Bij de herziene aanmaning, waarin rekening wordt gehouden met de in artikel 2, lid 3, van deze verordening bedoelde relevante factoren, kan met name de termijn die is bepaald voor het corrigeren van het buitensporige tekort worden verlengd, in de regel met één jaar. De Raad beoordeelt op basis van de in zijn aanmaning vervatte economische prognoses of er sprake is van onverwachte ongunstige economische gebeurtenissen met een ernstige ne-

gatieve weerslag op de openbare financiën. In geval van een ernstige economische neergang in het eurogebied of de Unie als geheel kan de Raad ook op basis van een aanbeveling van de Commissie besluiten een herziene aanmaning krachtens artikel 126, lid 9, VWEU vast te stellen, op voorwaarde dat de houdbaarheid van de begroting op middellange termijn daardoor niet in gevaar komt.”.

7) De artikelen 6, 7 en 8 worden vervangen door:

„Artikel 6

1. Bij de beoordeling of aan zijn aanmaning overeenkomstig artikel 126, lid 9, VWEU, effectief gevolg is gegeven, baseert de Raad zich bij zijn besluit op het verslag dat de betrokken lidstaat overeenkomstig artikel 5, lid 1 bis, van deze verordening heeft ingediend en op de uitvoering daarvan, alsook op eventuele andere publiekelijk aangekondigde besluiten van de regering van de betrokken lidstaat. Er wordt rekening gehouden met het resultaat van de overeenkomstig artikel 10 bis van deze verordening door de Commissie uitgevoerde toezichtmissie.

2. Wanneer aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 126, lid 11, VWEU is voldaan, legt de Raad overeenkomstig dat artikel sancties op. Een besluit daartoe wordt genomen uiterlijk vier maanden na het besluit van de Raad om overeenkomstig artikel 126, lid 9, VWEU de betrokken deelnemende lidstaat aan te manen maatregelen te nemen.

Artikel 7

Indien een deelnemende lidstaat zich niet voegt naar de opeenvolgende handelingen van de Raad overeenkomstig artikel 126, leden 7 en 9, VWEU, wordt het besluit van de Raad om overeenkomstig artikel 126, lid 11, VWEU sancties op te leggen doorgaans genomen binnen zestien maanden na de in artikel 3, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 479/2009 vastgestelde termijnen voor het verstrekken van gegevens. Ingeval artikel 3, lid 5, of artikel 5, lid 2, van deze verordening wordt toegepast, wordt de termijn van zestien maanden dienovereenkomstig gewijzigd. In het geval van een opzettelijk tekort waarvan de Raad besluit dat het buitensporig is, wordt een spoedprocedure gevolgd.

Artikel 8

Een besluit van de Raad om overeenkomstig artikel 126, lid 11, VWEU de sancties te versterken, wordt genomen uiterlijk twee maanden na de in Verordening (EG) nr. 479/2009 vastgestelde termijnen voor het verstrekken van gegevens. Een besluit van de Raad om al zijn besluiten of sommige daarvan overeenkomstig artikel 126, lid 12, VWEU in te trekken, wordt zo spoedig mogelijk genomen en in ieder geval uiterlijk twee maanden na de in Verordening (EG) nr. 479/2009 vastgestelde termijnen voor het verstrekken van gegevens.”.

8) In artikel 9, lid 3, wordt de verwijzing naar „artikel 6” vervangen door een verwijzing naar „artikel 6, lid 2”.

9) Artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt de inleidende zin vervangen door:

„1. De Raad en de Commissie volgen regelmatig de uitvoering van de maatregelen;”;

b) in lid 3 wordt de verwijzing naar „Verordening (EG) nr. 3605/93” vervangen door een verwijzing naar „Verordening (EG) nr. 479/2009”.

10) Het volgende artikel wordt toegevoegd:

„Artikel 10 bis

1. De Commissie zorgt conform de doelstellingen van deze verordening voor een permanente dialoog met de autoriteiten van de lidstaten. Hiertoe voert de Commissie in het bijzonder missies uit ter beoordeling van de heersende economische situatie in de lidstaten en ter opsporing van eventuele risico's of moeilijkheden bij de naleving van de doelstellingen van deze verordening.

2. Het toezicht kan worden versterkt voor lidstaten die het voorwerp vormen van naar aanleiding van een besluit uit hoofde van artikel 126, lid 8, VWEU vastgestelde aanbevelingen en aanmaningen en van besluiten krachtens artikel 126, lid 11, VWEU met het oog op toezicht ter plaatse. De betrokken lidstaten verstrekken alle informatie die nodig is voor de voorbereiding en de uitvoering van de missie.

3. De Commissie kan indien passend vertegenwoordigers van de Europese Centrale Bank verzoeken om deel te nemen aan toezichtmissies in een lidstaat die de euro als munt heeft of die deelneemt aan de Overeenkomst van 16 maart 2006 tussen de Europese Centrale Bank en de nationale centrale banken van de lidstaten buiten het eurogebied waarin de operationele procedures voor een wisselkoersmechanisme in de derde fase van de Economische en Monetaire Unie zijn neergelegd (*) (WKM II).

4. De Commissie brengt bij de Raad verslag uit over het resultaat van de in lid 2 bedoelde missie en kan besluiten haar bevindingen openbaar te maken.

5. Bij het organiseren van de in lid 2 bedoelde toezichtmissies deelt de Commissie haar voorlopige bevindingen voor commentaar mee aan de betrokken lidstaten.

11) De artikelen 11 en 12 worden vervangen door:

„Artikel 11

Telkens wanneer de Raad overeenkomstig artikel 126, lid 11, VWEU besluit sancties aan een deelnemende lidstaat op te leggen, wordt in de regel een boete verlangd. De Raad kan besluiten om naast deze boete de andere maatregelen te nemen als bepaald in artikel 126, lid 11, VWEU.

Artikel 12

1. Het bedrag van de boete bestaat uit een vast bestanddeel, gelijk aan 0,2 % van het bbp, en een variabel bestanddeel. Het variabele bestanddeel bedraagt een tiende van de absolute waarde van het verschil tussen het als percentage van het bbp uitgedrukte saldo in het voorgaande jaar en hetzij de referentiewaarde van het overheidssaldo, hetzij, indien ook uit hoofde van het schuld criterium niet aan de begrotingsdiscipline is voldaan, het overheidssaldo als percentage van het bbp dat overeenkomstig de aanmaning krachtens artikel 126, lid 9, VWEU in hetzelfde jaar zou moeten zijn verwezenlijkt.

2. In elk jaar dat volgt op het jaar waarin de boete is opgelegd en totdat het besluit omtrent het bestaan van een buitensporig tekort wordt ingetrokken, beoordeelt de Raad of de betrokken deelnemende lidstaat effectief gevolg heeft gegeven aan de aanmaning van de Raad overeenkomstig artikel 126, lid 9, VWEU. In deze jaarlijkse beoordeling besluit de Raad overeenkomstig artikel 126, lid 11, VWEU de maatregelen te versterken, tenzij de betrokken deelnemende lid staat de aanmaning van de Raad in acht heeft genomen. Indien de Raad besluit een aanvullende boete op te leggen, wordt deze op dezelfde wijze berekend als het variabele bestanddeel van de in lid 1 omschreven boete.

3. Geen enkele boete als bedoeld in de leden 1 en 2 mag meer bedragen dan 0,5 % van het bbp.”.

12) Artikel 13 wordt geschrapt en de verwijzing naar dat artikel in artikel 15 wordt vervangen door een verwijzing naar „artikel 12”.

13) Artikel 16 wordt vervangen door:

„Artikel 16

De in artikel 12 van deze verordening bedoelde boeten vormen andere ontvangsten, als bedoeld in artikel 311, VWEU, en worden toegewezen aan de Europese Faciliteit voor financiële stabiliteit. Zodra door de deelnemende lidstaten, een ander stabiliteitsmechanisme voor de verlening van financiële steun wordt ingesteld teneinde de stabiliteit van het eurogebied in zijn geheel te waarborgen, wordt het bedrag van de boeten aan dat mechanisme toegewezen.”.

(*) PB C 73 van 25.3.2006, blz. 21.”.

14) Het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 17 bis

1. Uiterlijk op 14 december 2014, en daarna elke vijf jaar, publiceert de Commissie een verslag over de toepassing van deze verordening.

In dat verslag worden onder meer de volgende zaken beoordeeld:

- a) de doeltreffendheid van deze verordening;
- b) de vooruitgang die is geboekt bij het waarborgen van een nauwere coördinatie van het economische beleid en de aanhoudende convergentie van de economische prestaties van de lidstaten overeenkomstig het VWEU.

2. Het in lid 1 bedoelde verslag gaat in voorkomend geval vergezeld van een voorstel tot wijziging van deze verordening.

3. Het verslag wordt toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad.”.

15) In Verordening (EG) nr. 1467/97 worden alle verwijzingen naar „artikel 104 van het Verdrag” vervangen door verwijzingen naar „artikel 126, VWEU”.

16) In punt 2 van de bijlage worden de verwijzingen in kolom I naar „artikel 4, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 3605/93 van de Raad” vervangen door verwijzingen naar „artikel 3, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 479/2009 van de Raad”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 november 2011.

Voor de Raad

De voorzitter

J. VINCENT-ROSTOWSKI
